

CARTIER Rotonda

Robert ȘERBAN (născut la 4 octombrie 1970, în Turnu Severin) este scriitor, jurnalist și om de televiziune. Licențiat al Facultății de Arte și Design și al Facultății de Construcții, ambele din Timișoara, unde trăiește. Redactor al revistei *Orizont*, realizator și moderator al emisiunii culturale *Piper pe limbă* (TVR Timișoara și TVR 3), președintele Festivalului Internațional de Literatură de la Timișoara și membru al Uniunii Scriitorilor din România. A publicat peste 30 de cărți (poezie, publicistică, proză, critică de artă).

Cărți de poezie: *Firește că exagerez* (1994); *Odyssex* (1996); *Pe urmele marelui fluviu/Auf den Spuren des grossen Stroms* (coautor; 2002); *Timișoara în trei prieteni* (coautor; 2003); *Cinema la mine acasă* (2006); *O căruță încărcată cu nimic/Ein karren beladen mit nichts* (coautor; 2008); *Moartea parafină* (2010); *Puțin sub linie* (2015); *Ascuns în transparentă* (2017); *Tehnici de camuflaj* (2018); *Poemul curcubeu* (2021); *ce rămâne din viață / what's left of life* (2022); *Învederatul* (2022).

Poemele i-au fost traduse în mai multe limbi (germană, sârbă, maghiară, polonă, cehă, engleză, spaniolă, franceză, italiană, olandeză, idiș, norvegiană, suedeză, arabă, portugheză, turcă, ucraineană etc.) și au apărut în volume, antologii și publicații literare din străinătate.

A obținut mai multe premii literare: Premiul de debut al Uniunii Scriitorilor din România (1994); Premiul revistei *Poesis* (2003); Premiul revistei *Observator cultural* (2006, 2022); Premiul Filialei Timișoara a Uniunii Scriitorilor din România (2006); Premiul revistei *Luceafărul de dimineață* (2010); Premiul revistei *Orizont* (2015); Premiul revistei *Ateneu* (2015); Premiul pentru poezie al Filialei Timișoara a U.S.R. (2015), Premiul Radio România Cultural pentru poezie (2015), Premiul pentru poezie al revistei *agențiadecarte.ro* (2019), Premiul *Șerban Cioculescu* al Muzeului Național al Literaturii Române (2024) etc.

Președinția României i-a acordat Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler.

Robert Șerban

Aproape
nimic sigur

Poeme

R o t o n d a

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel/fax: 021 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro

cartier.ro

cartier.md

Cărțile Cartier pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md

și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.

Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.

Tel.: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librărie online, cartier.ro, tel. 0785 199 823.

E-mail: codex@cartier.ro

Librărie online, cartier.md, tel. 068 555 579.

E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210.80.51. E-mail: codex@cartier.ro

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoedactare: Marina Darii

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Robert Șerban

APROAPE NIMIC SIGUR

Ediția I, mai 2024

© 2024, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Șerban, Robert.

Aproape nimic sigur: Poeme/Robert Șerban; coperta: Vitalie Coroban; design:

Marina Darii. – Ed. 1-a. – [Chișinău]: Cartier, 2024 (Bons Offices). – 91, [4] p. –

(Rotonda/colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2).

[500] ex.

ISBN 978-9975-86-766-5.

821.135.1-1

Ș 47

Preferanții mei

îmi plac oamenii cărora le tremură bărbia de emoție
care nu-și găsesc cuvintele și
încep să transpire căutându-le
până când li se udă cămașa-n spinare
până când picurii le ies dintre firele de păr
le alunecă pe frunte
pe tâmpile pe obraji pe nas
îmi plac oamenii care se bălbâie și care
exasperați de ce aud
își mușcă buzele de parcă ar vrea să se înghită cu totul
oamenii care clipesc des-des
atât de des încât se ridică de la pământ
și plutesc deasupra celorlalți
cei care se mișcă de pe un picior pe altul
în timp ce-și bagă și își scot mâinile în buzunare
timizii
blegii
fâstâciții
cei care roșesc când văd o muscă verde
care-și trag nasul din cinci în cinci secunde
și scormonesc abulici după batistă
îmi plac cei care privesc în pământ
ca și cum tocmai și-ar fi pierdut verigheta

îmi plac mototolii
credulii
împleticiții
cei care se scarpină
de parcă ar avea acolo un buton
ce nu face contact
oricât l-ar apăsa
îmi plac oamenii care-și vâără capul între umeri
ca niște transformers ce vor să se predea și n-au cui
cei plini de ticuri
cu șlițul descheiat
cu ciorapii de culori diferite
cu cravatele pătate
îmi plac cei care dau mărunț din buze
de parcă ar repeta
cea mai importantă rugăciune a vieții lor
îmi plac întârzițiile
sfioșii
naivii
nătăfleții
a lor va fi împărăția
și republica
și califatul

Zorro

Dianeii Iepure

citesc în cartea unei fete
că a visat mereu
să poarte pălării cu boruri mari
dar niciodată n-a fost destul de înaltă
pentru asta

înhaț creionul
și fac degrabă
un z

Căutare

în orice vis
e un grăunte de adevăr
ce te sâcăie dimineața
când încerci să dai de el
ca de rămășița dintre dinți
de care limba caută exasperată
să te elibereze

Semn de la naștere

când m-am născut
cuibul de viespi din podul casei
s-a desprins de pe țiglă
a căzut cu zgomot
iar tavanul a vibrat

mama s-a ridicat speriată
și l-a întrebat pe tata ce-o fi

el și-a luat pantalonii
cămașa
a înșfăcat vătraiul de lângă sobă
a ieșit
și a urcat scara până în pod

mama s-a concentrat clipe în șir ca să audă ceva
degeaba
nimic

când s-a întors
tata n-a așteptat să fie întrebat
și i-a spus
că atât a crescut cuibul de viespi

încât s-a desprins sub propria greutate și s-a prăbușit
dar cât de mare putea să fie?
cât un fagure de albine
i-a șoptit el

Piano scherzzo

mi-ar fi plăcut
să fiu pianist
să am degetele lungi
foarte lungi
încât fetele
și dacă nu s-ar fi uitat la mine
să se fi îndrăgostit
infatigabil
de ele

și câte oare
câte
nu mi-ar fi cerut
duioase și absurde
mâna?

Vis după vis

m-am tot visat
plutind pe un frigider
în mijlocul oceanului

încercam să mă ridic
să văd dacă e vreo scăpare
vreun mal
ceva
eram gata gata să reuşesc
dar mă dezechilibram cădeam sub apă
şi mă trezeam brusc

iar în noaptea următoare visam la fel
apoi
iarăşi şi iarăşi
până când într-o dimineaţă
am deschis ochii îngrozit:
frigiderul nu era niciodată acelaşi

Toate întâlnirile posibile

din clopotnița bisericii
vedeam cel mai bine extraterestrii
și ne rugam să ne răpească
să ne ducă în lumea lor cu lasere
roboți și ecrane pe care apărea orice
dacă apăsați doar c-un deget

de fapt
planul era să le furăm nava
și să ne întoarcem cu ea
să aterizăm pe terenul de fotbal
încet
ca să nu pârlim iarba și găștele
oamenii din sat să se strângă grămadă
ca să vadă minunea
iar noi să pornim stroboscoapele
laserele
să punem muzică extraterestră
și să dăm discotecă
așa cum n-au văzut ei niciodată

și mai era ceva
dar nu voiam să recunoaștem
fiindcă la amândoi ne plăcea de aceeași fată
știam că dacă o să ne vadă în nava aia
sigur va alege pe unul dintre noi
ca să-i fie prieten

nu visam doar ca ea să mă pupe pe obraz
după ce suia pe trapă ca pe podium
ci și că-i dau brânci lui Marinaș
el să pice-n iarbă
iar eu cu Anișoara să ne luăm rapid zborul

uneori
când pe cer licăreau trei-patru OZN-uri deodată
auzeam cum Marinaș își tot face cruci cu limba
dar nu știam dacă de frica extraterestrilor
sau de frica mea

Evadare din ashran

mi-a spus că o dată la 10 luni
merge într-un ashran
am ciulit urechea
ca un berbec
fiindcă am înțeles astrahan
și-am întrebat
unde?

nu i s-a părut ciudat
că la vârsta mea
habar n-aveam ce-nseamnă
mi-a explicat atât de calm
cu atât de multe detalii
cu paranteze peste paranteze
încât
la un moment dat
a intrat în transă și brusc
a-nceput să leviteze

nu mint și nu exagerez
s-a ridicat cam de-un deget de la podea
stătea neclintită în lotus

când
dintr-odată
ochii i s-au dat peste cap

am privit-o îngrozit
apoi i-am tras o palmă
ca un țăran
pentru care singurul loc
de împăcare cu sine
e moartea

Debut

un elev scrie pe tablă o poezie
când termină și se pregătește
s-o citească
un coleg i-o șterge cu cârpa
din câteva mișcări

cu lacrimi în ochi
elevul sare asupra colegului
și nu se oprește să-i care pumni
nici după ce-i sparge nasul și arcada
semn că poezia
era chiar a lui

Aventuri și cochetării

*o femeie trebuie să fie cochetă
și când duce gunoiul*
îmi spunea tanti Rina
după ce ieșea din scară și o pornea cu găleata
spre tomberoane
eu zâmbeam
fiindcă-mi plăcea de ea
și fiindcă citisem chestia asta prin cărți
dar nu-mi bătusem niciodată capul prea tare
până să ne mutăm în bloc cu tanti

arăta ca o păpușă
iar când trecea pe-aproape
parfumul ei îmi umplea gura cu scuipat
încât trebuia să înghit repede
ca să-i răspund la întrebările
despre școală învățătoare părinți vacanță teme
despre alimentara din cartier

tanti Rina știa că toți bărbații
mari și mici
de la toate scările
vorbeam despre ea

visam la ea
ne iubeam cu ea
în băile sau în camerele noastre
ba uneori
când eram mai mulți și prindeam curaj
chiar acolo
pe băncile din fața blocului
dar ea nu se supăra niciodată
fiindcă era de gașcă
generoasă
și le dădea mamelor noastre cu împrumut
ulei zahăr ness praf de copt drojdie
iar pe noi ne servea cu caramele și dropsuri
când venea de la serviciu
„ca să creșteți mari”
și după ce intra în casa scării
noi creșteam instantaneu

adevărul e că aș putea merge mai departe
până la ziua în care coboram ca să ies la joacă
când tanti Rina a deschis ușa apartamentului ei
și m-a rugat să vin puțin
am intrat ca hipnotizat
iar ea a-nchis ușa cu yala
m-a luat de mână și m-a dus
dar nu
n-o să scriu asta
ar fi o cocoșerie
și aș mai strica și poemul

Little love story

marea mea decepție-n dragoste
a fost în clasa a doua
când
îndrăgostit de fata cea mare a învățătoarei
n-am mai rezistat
și într-o seară am întrebat-o pe mama dacă
poți să te căsătorești cu cineva mai în vârstă

maică-mea a zâmbit și mi-a zis că
în principiu
se poate
însă ar fi de preferat ca bărbaiii să fie mai mari
decât femeile
nu invers
dar dacă băiatul ar fi mai înalt cu vreo 3-4 centimetri
ar putea să aibă cu doi ani mai puțin?
am insistat eu
iar mama și-a dat seama despre cine e vorba
și m-a trimis să-mi termin temele
și să-mi bag mințile-n cap

toate fetele pe care le iubisem la grădiniță
ajunseseră comandante de grupă sau de detașament
la școală